Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 209 (709) ♦ Середа, 3 листопада 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ГОЛОВНЕ — ЗДОРОВ'Я, А ВСЕ ІНШЕ КУПИМО...

Парадоксальні часи, що переживаємо, внесли корективи навіть у такі аксіоми. Сьогодні за право бути здоровим і обов'язок «втілювати» його в життя треба платити також. Київському інституту експериментальної і клінічної хірургії — знаменитій клініці академіка О.Шалімова — потрібно, як мінімум, півмільярда карбованців. Для того, щоб оплатити свої борги. Власне, борги перед ким? Пацієнтами? Але ж медицина в нас «безплатна». Державою? Та держава «гарантує безплатне лікування». Власним сумлінням? Але воно чисте, попри всі розвінчування «плям на сумлінні».

Позаминулого понеділка в клініці академіка Шалімова відмінили всі операції. Через відсутність фентанілу — наркозної речовини, яку виготовляють не в далекому Парижі і навіть не в засніженому Новосибірську, а в рідному Харкові.

Утім, цей «чорний понеділок» у житті інституту розпочався ще наприкінці літа, коли аптекоуправління надіслало дирекції НДІ попередження про те, що припиняє поставку медикаментів і на підтвердження свого рішення — вексель на 80 мільйонів карбованців. Через кілька днів рахунок на таку ж суму надійшов з харчоблоку, згодом — із пральні...

З першого серпня клініка академіка Шалімова живе в борг.

— Безплатної медицини в реальному житті просто не буває, — сказав професор Микола Дрюк, родоначальник мікросудинної хірургії в Україні. — Ми хочемо, щоб нас почули на найвищих поверхах влади...

Але почути голос лікаря, з'ясовується, багато недосяжніше, ніж биття серця безнадійно хворого пацієнта.

Катерина КІНДРАСЬ.

На знімках: академік О. Шалімов; у НДІ експериментальної і клінічної хірургії.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Абзац з листа

Те, що нині робиться в медицині, неприпустимо. Брак ліків в аптеках, їх дорожнеча, по-моєму, яскраво засвідчує курс на зменшення населення України. Я особисто втратив надію вижити в цьому «лікарському голодоморі». Бо де, скажіть, можна купити медпрепарати для очищення крові — гемодез, помоглінін, гемосорбент? Зв'язки, що були в колишньому Союзі, розірвані, а випуск цих препаратів не налагодили.

Володимир БЕЗСОНОВ, інвалід другої групи.

Слов'янськ, Донецької області.

P.S. До речі, наша держава позбавила інвалідів цієї групи всіх пільг, чого не було за совдепії.

Продиктовано в номер

Запрошення до спільних пошуків

Як повідомила прес-служба Президента і Кабінету міністрів України, 1 листопада Леонід Кравчук прийняв представників шахтарських колективів Донбасу. Під час розмови були порушені питання соціального, економічного та політичного становища в цьому надзвичайно важливому для економіки України регіоні.

Президент України підкреслив, що проблеми розвитку Донбасу перебувають у центрі уваги уряду, де вже розроблено програму будівництва нових шахт. Однак він наголосив, що цей процес не повинен бути односторонній: регіон потребує широкої комплексної соціально-виробничої програми.

Леонід Кравчук запропонував шахтарям спільно шукати шляхів розв'язання наболілих проблем Донбасу.

Шансів на врятування гірників не залишилося

Учора, 2 листопада, йшла третя доба боротьби за врятування п'яти гірників шахти «Центральна-Ірміне» виробничого об'єднання «Стахановвугілля», які потрапили під завал на крутопадаючій лаві. Пошуковим бригадам, що працюють безперервно, вдалося пробитися до трьох рятувальних уступів, у яких п'ятірка могла сховатися від грізної чорної лавини, але там нікого не знайшли. Отже, як із сумом констатували в обласній інспекції держтехнагляду, шансів на рятування людей немає — вони залишаються під 25-метровим шаром вугілля.

Причини аварії розслідує урядова комісія.

Любов без взаємності

Надзвичайно важкі умови для Казахстану висунула Росія на переговорах щодо вступу в єдину рубльову зону. «Нас, по суті виштовхують з неї», — заявив, повернувшись з Москви, заступник казахстанського прем'єра Д. Сембаєв. Російська сторона, зокрема, пропонує Казахстану два варіанти: або ввести тимчасову національну валюту або передати РФ золотий фонд республіки, а нові російські банкноти, що їх надаватимуть авансом, зараховувати до сум казахстанського державного боргу перед Росією. Не виключено, наголосив Д. Сембаєв, що за таких умов нам доведеться вводити національну валюту.

«Агроіталія-93» в Донецьку

Устаткування для транспортування й переробляння сільськогосподарської продукції, передові технології вирощування культур, машини для внесення добрив — усе це й багато іншого можна побачити протягом тижня на спеціалізованій виставці «Агроіталія-93», що відкрилася у виставочному центрі Донецька. Продукція провідних італійських фірм викликала великий інтерес у селян і фермерів індустріального регіону.

За допомогу слідству — 10 мільйонів

Керівництво Чорнобильської АЕС звернулося до працівників станції та підрядних організацій з проханням максимально сприяти розшуку двох твелів — трубок діаметром 13 міліметрів і 3,5 метра завдовжки кожна з ядерним паливом усередині.

Особам, які нададуть відомості, істотні для слідства, буде виплачено винагороду в розмірі десять мільйонів карбованців.

Бар'єр бензиновим гендлярям

Польща встановила нові митні правила ввезення на її територію автопального. Згідно з ними тепер бензин та дизель-пальне можна ввозити лише в паливних баках, встановлених заводом-виробником. Пальне в каністрах та саморобних баках ввозитиметься віднині до Польщі тільки після сплат відповідної суми мита.

Зустріч командуючих ЧФ і ВМСУ

При закритих дверях відбулась конфіденційна зустріч командуючого ЧФ адмірала Едуарда Балтіна і командуючого ВМС України віце-адмірала Володимира Безковорайного. Прес-центр ЧФ повідомив, що на зустрічі обговорено питання взаємовідносин і взаємодії моряків-чорноморців і українських військових моряків. Розмова тривала більше трьох годин і пройшла в доброзичливій обстановці.

«С. С. Юнайтед Стейтс» — у Севастополі

Більш як три доби простояло на рейді між Євпаторією і Севастополем фешенебельне пасажирське судно «С. С. Юнайтед Стейтс». Корабель має «Голубу стрічку Атлантики» як знак найвищої комфортабельності. Збудований у 1952 році в режимі суворої секретності на верф'ях «Ньюпорт Ньюс» (США). Пасажиромісткість його — 1962 особи. Відмінно зарекомендував себе на трансатлантичних лініях. Досі тримають у таємниці швидкість корабля, стверджують, що вона сягає сорока вузлів і більше. Місце постійної стоянки судна — Нью-Йорк. Власник корабля турецький бізнесмен Садік-оглу, який хоче дати старому лайнерові друге життя, уклав з виробничим об'єднанням «Севастопольський морський завод ім. С. Орджонікідзе» договір намірів на ремонт судна і зняття з нього азбестових перекриттів. Учора судно з дозволу держадміністрації Севастополя ввійшло у Комишову бухту.

(Закінчення на 4-й стор.)

Ажерелігії

«Біле братство» — головний біль Києва

Останніми днями до столиці України прибуває дедалі більше членів так званого Великого Білого братства, прихильників новітньої віри — «Юсмалос». Працівникам органів внутрішніх справ дано вказівку затримувати «юсмаліан» і направляти їх до приймників-розподільників. На сьогодні вже затримано більш як триста «братів». Їхній вік — від 16 до 50 років. Підставою для затримання, як повідомили в МВС України, є відсутність документів і відмова повідомляти дані про себе. Частину затриманих направлено на обстеження до міських клінік та психіатричної лікарні імені академіка Павлова.

(Закінчення на 8-й стор.).

Парламентська делегація України в Ізраїлі

Триває перебування в Ізраїлі делегації Верховної Ради України на чолі з І. С. Плющем. Українських парламентаріїв прийняв прем'єр-міністр Іцхак Рабин. Голова Верховної Ради та глава уряду Ізраїлю коротко охарактеризували політичне і соціально-економічне становище своїх країн, обмінялися думками про шляхи побудови демократичного суспільства в умовах, що склалися в Україні та Ізраїлі. Рабин цікавився ходом приватизації в нашій країні. І. С. Плющ розповів про національно-релігійне і культурне життя єврейських громад в Україні, порушив питання щодо підготовки торговельно-економічної угоди між нашими державами. І. С. Плющ високо оцінив факт укладення ізраїльсько — палестинської угоди, заявивши, що в ситуації на Близькому Сході відтепер з'явилися якісно нові елементи компромісного і стабілізуючого характеру.

Делегація також відвідала ізраїльський парламент, провела переговори з його головою Шевахом Вайсом. З промовою перед членами кнесету виступив І. С. Плющ, який заявив: «Ми розглядаємо розбудову відносин між Україною та Ізраїлем як один з пріоритетних напрямків нашої зовнішньої політики. Звичайно, в основі цього лежить не лише наявність в Ізраїлі великої групи вихідців з України. Серед об'єктивних причин, що зумовлюють наш інтерес до Ізраїлю, є географічна близькість Чорноморського та Середземноморського регіонів, потенційні можливості розвитку широкомасштабного економічного, науково-технічного і культурного співробітництва».

Голова Верховної Ради запрошував на розгляд парламентаріїв ідею приєднання Ізраїлю до зони економічного співробітництва країн Причорномор'я, на перших порах як асоційованого члена.

Нас цікавить, сказав І. С. Плющ, унікальний досвід Ізраїлю в побудові держави, зокрема, досвід функціонування демократичної парламентської системи, а також специфіка організації місцевого самоврядування. Сьогодні в ряді регіонів світу, відзначив він, виникли нові проблеми, нові конфлікти, включаючи збройні, що вимагає від міжнародного співтовариства значних зусиль для забезпечення миру, стабільності й національної безпеки. В цьому плані ми вважаємо дуже важливою пропозицію Президента України Л. М. Кравчука про скликання на найвищому рівні в рамках святкування 50-річчя ООН глобальної міжнародної мирної конференції з метою переосмислення реалій постконфронтаційного періоду, внесення коректив до існуючих структур безпеки і співробітництва, розподілу праці.

Візит української парламентської делегації збігся з проведенням в Ізраїлі виборів до місцевих органів влади. Наші парламентарії мали можливість ознайомитися з їх підготовкою та спостерігати за проведенням виборів.

Прес-центр Верховної Ради України.

ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДЕНТА

Президент України Л. Кравчук звернувся до учасників шостого конгресу Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ).

«Більш як чверть століття СКВУ гідно і послідовно відстоює життєві права та інтереси мільйонів наших братів і сестер. Завдяки стараниям і зусиллям Світового Конгресу Вільних Українців, його організацій у багатьох державах живе й утверджується ідея українства... Бажаю плідної праці, конструктивних ухвал задля згуртування світового українства в ім'я України», — говориться в привітанні Леоніда Кравчука.

* * *

Президент України також надіслав вітання професорсько-викладацькому складу, студентам, працівникам Київського державного інституту театрального мистецтва імені І. Карпенка-Карого з нагоди 75-річниці від дня його заснування. Леонід Кравчук підкреслив, що нині інститут як багатопрофільний вищий навчальний заклад забезпечує фахову підготовку молодих митців та науковців для театрального мистецтва, кіно і телебачення. За ними — майбутнє духовного і культурного поступу незалежної України.

ЯК З'ЇЗД ПЕРЕТВОРИВСЯ В АКТИВ

Наша газета вже повідомляла про початок Першого Всеукраїнського з'їзду редакторів газет і журналів 1 листопада. Тоді ж на ньому виступив Президент України. Учора з'їзд продовжив роботу. Ухвалено «Хартію свободи слова в Україні», засновано Всеукраїнську раду редакторів засобів масової інформації, яка має захищати професійні інтереси редакторів, та обрано більшість її членів. З'їзд також ухвалив Заяву, в якій вимагає від Президента України сприяння у створенні вітчизняної паперово-виробничої бази, в демонополізації виробництва та розповсюдження преси, у звільненні від оподаткування коштів спонсорів, спрямованих на підтримку преси, у звільненні редакцій газет і журналів від сплати податків на добавлену вартість, у створенні міністерства інформації та науково-дослідного центру масової комунікації, у заснуванні Дня української преси.

«Якщо і на цей раз, — заявив З'їзд, — наші вимоги будуть проігноровані, державні структури знову обмежаться безплідними обіцянками, ми, редактори засобів масової інформації України, залишаємо за собою право вдатися до рішучих дій в ім'я захисту професійних та соціальних інтересів журналістів, зокрема, і національної преси в цілому».

У зв'язку з тим, що керівництво З'їзду взяло напрям на аполітичність у його проведенні, на зібранні редакторів було приглушено громадянську нотку. Тим, хто намагався внести свіжий струмінь в обговорення, прагнули затулити рота — часом президія З'їзду, часом зал. За формою і змістом усе це дуже нагадувало партійно-господарський актив периферійної області чверть століття тому.

З'їзд завершив роботу.

Борис ЛЮБ'ЯЗЬ.

ВИБОРЧА СИСТЕМА ЦЕ ПИТАННЯ ПРО ВЛАДУ

У рамках робочого засідання з обговорення проекту Закону «Про вибори народних депутатів України» його учасники, зокрема, перший заступник Голови Верховної Ради України В. Дурдинець, заступник голови постійної Комісії Верховної Ради з питань законодавства і законності А. Ткачук, в. о. голови Центрвиборчкому О. Лавринович, президент Української правничої фундації С. Головатий провели прес-конференцію.

В. Дурдинець поінформував журналістів про хід роботи над законопроектом, зміст рекомендацій, що висловлювали учасники робочого засідання, виклав також особисту думку про те, що було б доцільно ухвалити Закон про вибори, який би ґрунтувався на засадах змішаної виборчої системи, де 20 відсотків мандатів мали б змогу здобувати партії і великі громадські об'єднання.

Однак у ході робочого засідання обговорювали законопроект про вибори народних депутатів України, оснований на мажоритарній виборчій системі, розроблений Комісією у питаннях законодавства і законності. Дискусії точилися насамперед навколо проблеми загального характеру — чи доцільно все ж таки віддавати перевагу мажоритарній виборчій системі, і таких, що стосуються самого поданого Комісією документа — скажімо, надавати право трудовим колективам висувати кандидатів у депутати чи ні, як формувати Центрвиборчком та окружні виборчі комісії, якими повноваженнями їх наділяти тощо.

Остаточні відповіді з усіх порушуваних на прес-конференції проблем, звісно, може дати тільки саме ухвалення одного з розроблених нині законопроектів. І, як висловився С. Головатий, з цього можна буде зробити висновок про те, чи бажає нинішній парламент змінити політичну систему України.

Світлана ПИСАРЕНКО.

НЕ ТАКОЇ НАМ ПОТРІБНО ПРОКУРАТУРИ

Останні дні минулого сесійного засідання Верховної Ради України ознаменувалися безпрецедентним рішенням: одразу були звільнені з посади Генеральний прокурор України В. Шишкін і його перший заступник Ю. Гайсинський. Дехто назвав цю подію надто раптовою, а ті з газет, які найменше дбають про точність публікацій, аби були сенсаційні, тут таки витлумачили цей факт як розправу Верховної Ради над принциповими керівниками, які буцімто не хотіли танцювати під дудку депутатів.

Щоб пояснити ситуацію, ми звернулись до, так би мовити, першоджерел — голів комісій, які готували це питання на засідання Верховної Ради. Отже,

Ярослав КОНДРАТЬЄВ, голова постійної Комісії Верховної Ради України з питань правопорядку та боротьби із злочинністю:

— Питання про зміну керівництва Генеральної Прокуратури України назріло давним-давно, і про якусь поспішність у діях Верховної Ради, як це стверджує дехто, і мови не може бути. Ще на початку року наша комісія ставила питання про перевірку діяльності цього органу. Але це було зроблено дещо пізніше.

Ви ж дивіться: і під час перевірок, і слухання на комісіях від Генеральної Прокуратури жодного разу не було представлено глибоких, аналітично обгрунтованих документів. На засіданнях Президії Верховної Ради Генеральний прокурор жодного разу не ставив питання, як дотримується, наприклад, Кабінет міністрів чинного законодавства під час розроблення декретів. А щодо цього згодом було немало нарікань, у першу чергу від юристів і народних депутатів, саме за розходження з прийнятими законами.

Олександр КОЦЮБА, голова постійної Комісії у питаннях законодавства і законності:

— Дехто схильний думати, що рішення Верховної Ради щодо Генеральної Прокуратури було несподіване. Я згоден з Ярославом Юрійовичем, що це питання давно, як то кажуть, висіло. Однак, враховуючи, що ця структура нова, ми підходили до цього делікатно, все ще сподіваючись, що там зрозуміють свої помилки і почнуть працювати як слід. Генеральна Прокуратура позбулася союзної опіки, і тепер мусила б стати основною сполучною ланкою між усіма правоохоронними органами, — міліцією, Службою безпеки і, певною мірою, судом. Адже вона і ніхто інший мусила пильно стежити за дотриманням законності у будь-яких сферах. На жаль, з приходом нових керівників ця робота дедалі більше хиріла. Дійшло до того, що від громадян, керівників і навіть самих працівників прокуратури пішли скарги, де висловлювалося невдоволення її діяльністю.

Спеціальна група, яка виїжджала до Чернігівської, Дніпропетровської, Харківської області, виявила безліч порушень з боку прокурорських органів. З розглядом понад 70 кримінальних справ, що були порушені тільки на Харківщині, безпідставно зволікали, розслідування їх затягувалось. Хіба ж так треба вести боротьбу зі злочинністю, яка вже перейшла будь-які терпимі межі?

Василь РЯБОКОНЬ, голова мандатної і з питань депутатської етики постійної Комісії Верховної Ради:

— Наша комісія давно займається депутатськими запитами і усними заявами щодо зловживання службовим становищем з боку В. Шишкіна. Як можна твердити про якісь поспішні дії Верховної Ради, коли й у виступах депутатів, і в кулуарах тільки й говорилося про таку поведінку Генерального прокурора в тому чи тому питанні, яка не личить і його депутатському званню? Разом з тим уже з травня почали надходити матеріали такого плану і про Ю. Гайсинського. Спеціальна парламентська група, яка перевіряла наявні документи, виявила чимало малоприємних фактів. Ми переконалися, що, справді, крім усього іншого, склалися нездорові стосунки між керівництвом Генеральної Прокуратури. Віктор Іванович Шишкін, наприклад, часто передоручав власні обов'язки своїм заступникам — за рік всі вони побували в ролі Генерального.

Олександр КОЦЮБА:

— Вражав недостатній професіоналізм працівників Генпрокуратури, якась байдужість окремих керівників до своєї роботи. В Україні часто замість досвідчених кадрових фахівців, на керівні посади призначали людей, які до цього ніколи не працювали в правоохоронних органах. Тільки торік безпідставно було звільнено 11 прокурорів областей і чотирьох перемішено. Причому, вісьмох із них одразу, в один день. То що ж це, скажіть мені, за кадрова політика?

Під час перевірки з'ясувалося, що до обрання депутатом Ю. Гайсинський мав 17 стягнень за грубе порушення законодавства! До речі, В. Шишкін це знав, проте приховав, коли Ю. Гайсинського призначав на першого свого заступника. Або ще ось таке. Один слідчий, котрий вів справу відомого мафіозі, раптом десь «гу[illegible]» усі матеріали. І що ви думаєте? Через певний час Ю. Гайсинський заохочує його підвищенням у званні!

Я вже не кажу про дивні зв'язки Гайсинського з комерційними структурами, коли одна з них оплачує йому відпочинок в найкращому ялтинському санаторії... Недивно, що він не раз грубо втручався в розслідування кримінальних справ, відсторонював слідчих, коли вони вели справу не так, як хотілося б цього першому заступнику Генерального прокурора.

Про квартирні справи Гайсинського я говорити не буду — про них досить писали республіканські газети. Як і про злополучний океанський круїз В. Шишкіна. Не могла Верховна Рада миритися з такими фактами і з такими керівниками Генеральної Прокуратури України.

Ярослав КОНДРАТЬЄВ:

— В тому, що сталося в Генпрокуратурі, є вина й комісій Верховної Ради, які надто довго не наважувалися на ті дії, на які зважилися аж тепер. Що робити далі? По-перше, комісії повинні вначитися щодо Генпрокуратури, і в першу чергу, з тим, як допомогти і новому керівництву, і колегії працювати далі, щоб очистити, нарешті, наш дім від злочинної нечисті. По-друге, ми зобов'язані разом з Генеральною Прокуратурою опрацювати і внести ряд змін до Закону про прокуратуру — з урахуванням припущених помилок. І головне: нам належить так поставити справу, щоб Генеральна Прокуратура стала центром усієї боротьби із злочинністю, знайти механізм, який дав би їй реальну можливість впливати на всі правоохоронні органи в цій роботі.

Думаю, ми повинні передбачити в Генеральній Прокуратурі посаду заступника, який займався б тільки розглядом скарг громадян. Їх нині надходить сила-силенна, і кому, як не Генеральній Прокуратурі, треба вислухати кожну людину і захистити її законні права.

Записав Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Тимчасового положення про правову охорону об'єктів промислової власності та раціоналізаторських пропозицій в Україні

Відповідно до Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про співробітництво в сфері охорони промислової власності від 30 червня 1993 року **постановляю:**

Внести зміни до пункту 64 Тимчасового положення про правову охорону об'єктів промислової власності та раціоналізаторських пропозицій в Україні, затвердженого Указом Президента України від 18 вересня 1992 року № 479, виклавши його в такій редакції:

«64. За спільним клопотанням авторів і заявників Держпатент України видає особам, які за їх згодою зазначені у клопотаннях, патенти України на винаходи і промислові зразки, що охороняються відповідно авторськими свідоцтвами і свідоцтвами СРСР, з припиненням дії цих свідоцтв в Україні.

Строк дії зазначених у цьому пункті патентів України становить відповідно 20 і 15 років від дати подання заявки на видачу авторського свідоцтва чи свідоцтва СРСР».

**Президент України
Л. КРАВЧУК.**

м. Київ,
22 жовтня 1993 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 12 червня 1993 року № 206 «Про заходи щодо скорочення готівкового обігу»

З метою впорядкування розрахунків за непродовольчі товари, що купуються громадянами в торговельних організаціях або здаються для комісійного продажу, **постановляю:**

Внести зміни до Указу Президента України від 12 червня 1993 року № 206 «Про заходи щодо скорочення готівкового обігу», замінивши статті 4 та 5 статтями 4, 5 та 6 такого змісту:

«4. Контроль за додержанням вимог цього Указу юридичними особами, крім комерційних банків, та фізичними особами — суб'єктами підприємницької діяльності здійснюють комерційні банки, органи Державної податкової служби в Україні та Державної контрольно-ревізійної служби в Україні.

Контроль за додержанням вимог цього Указу комерційними банками здійснює Національний банк України.

5. Встановити, що продаж громадянам України непродовольчих товарів торговельними організаціями, а також розрахунки з фізичними особами-комітентами за здані на комісію і в скупку товари вартістю понад стократний розмір мінімальної заробітної плати здійснюються тільки за чеками банків України.

Виписка громадянам чеків установами банків здійснюється безкоштовно.

Плата за перерахування грошей за дорученням комітентів на їх особисті рахунки у банках або через відділення зв'язку здійснюється торговельними організаціями в розмірі один відсоток від суми платежу.

6. До підприємств, установ та організацій, винних у порушенні вимог цього Указу, органами Державної податкової служби в Україні на підставі матеріалів власних перевірок та подань комерційних банків, Державної контрольно-ревізійної служби в Україні, Національного банку України застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафу в розмірі сум перевищення нормативів розрахункових операцій або наявності понадлімітної готівки в касах.

Штраф стягується до Державного бюджету України у безспірному порядку».

У зв'язку з цим статтю 6 вважати статтею 7.

**Президент України
Л. КРАВЧУК.**

м. Київ,
22 жовтня 1993 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про пільги Героям Соціалістичної Праці

Враховуючи заслуги Героїв Соціалістичної Праці перед Україною, їх значний вклад у соціально-економічний розвиток держави, **постановляю:**

Надати Героям Соціалістичної Праці пільги, передбачені Декретом Кабінету Міністрів України від 23 квітня 1993 року № 37 «Про пільги Героям Радянського Союзу і повним кавалерам ордена Слави».

**Президент України
Л. КРАВЧУК.**

м. Київ,
28 жовтня 1993 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про деякі заходи забезпечення народного господарства електроенергією

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Припинити дію Постанови Верховної Ради Української РСР від 2 серпня 1990 року «Про мораторій на будівництво нових атомних електростанцій на території Української РСР».

2. Погодитися з пропозицією Кабінету Міністрів України про продовження експлуатації Чорнобильської АЕС протягом терміну, що визначається її технічним станом, під контролем Державного комітету України з ядерної та радіаційної безпеки, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України та Академії наук України.

3. Визнати такими, що втратили чинність, перший і другий абзаци пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 29 жовтня 1991 року «Про невідкладні заходи у зв'язку з введенням з експлуатації Чорнобильської АЕС».

**Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.**

м. Київ,
21 жовтня 1993 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ПАСПОРТ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ ДЛЯ ВИЇЗДУ ЗА КОРДОН

Відповідно до Положення про паспорт громадянина України, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 26 червня 1992 року «Про затвердження положень про паспорт громадянина України та свідоцтво про народження» (в редакції Постанови Верховної Ради України від 2 вересня 1993 року), **постановляю:**

1. Затвердити Положення про паспорт громадянина України для виїзду за кордон (додається).

2. Кабінету Міністрів України забезпечити видачу паспорта громадянина України для виїзду за кордон з 1 січня 1994 року.

**Президент України
Л. КРАВЧУК.**

м. Київ,
28 жовтня 1993 року.

ПОЛОЖЕННЯ

про паспорт громадянина України для виїзду за кордон

1. Паспорт громадянина України для виїзду за кордон (далі — паспорт) є документом, що посвідчує особу громадянина України під час перетинання державного кордону України та перебування за кордоном.

Паспорт є власністю України.

2. Паспорт являє собою зшиту внакидку нитками обрізну книжечку розміром 88×125 міліметрів, що складається з обкладинки та 32 (64 або 96) сторінок.

Усі сторінки паспорта пронумеровано й на кожній з них зображено Державний герб України, зроблено напис «Україна» і перфоровано номер паспорта.

У верхній частині лицьового боку обкладинки фольгою золотого кольору видруковано слово «Паспорт», нижче — зображення Державного герба України, під ним — слово «Україна».

На внутрішньому лівому боці обкладинки впоперек угорі надруковано слово «Україна». Нижче зліва — слово «Паспорт» і під ним відведено місце для фотокартки пред'явника паспорта (розмір фотокартки — 35×45 міліметрів). Справа — відомості про тип, код держави, номер паспорта, а також прізвище, ім'я, по батькові, громадянство, дата народження, стать, місце народження пред'явника паспорта, дата видачі й орган, що видав паспорт, дата закінчення терміну дії паспорта. У нижній частині — смужка на всю ширину сторінки для машинозчитувальної інформації. Точне місце написів і відомостей про пред'явника паспорта визначається за рекомендаціями Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО. Дос. № 9303).

Після відповідного текстового заповнення та вміщення фотокартки внутрішній лівий бік обкладинки заклеюється плівкою.

На першій сторінці паспорта впоперек угорі надруковано номер паспорта, під ним — слова «Термін дії паспорта продовжено до». Посередині впоперек напис «Паспорт є власністю України», під ним у два стовпчики — українською та англійською мовами — текст «Іменем України Міністр закордонних справ України просить усіх, кого це може стосуватися, всіма можливими заходами полегшити поїздку пред'явника паспорта, подавати йому необхідну допомогу та захист». У нижній частині сторінки відведено місце для підпису пред'явника паспорта.

Друга і третя сторінки паспорта призначені для відомостей про дітей, які виїжджають за кордон разом з пред'явником паспорта без документів для виїзду за кордон. Четверта і п'ята сторінки — для особливих відміток. Сторінки з шостої по тридцять другу (шістдесят четверту або дев'яносто шосту) призначені для проставлення віз на в'їзд до іноземних держав і відміток щодо перетинання державного кордону пред'явником паспорта.

На прохання громадянина на четверту і п'яту сторінки паспорта можуть бути внесені на підставі відповідних документів дані про його місце проживання, номер телефону, групу крові та резус-фактор.

На внутрішньому правому боці обкладинки українською мовою надруковано інформацію стосовно митних, валютних, медичних і консульських вимог, текст якої визначається Кабінетом Міністрів України.

Зразок паспорта затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Усі друковані надписи в паспорті, а також відомості щодо пред'явника паспорта виконуються українською і англійською мовами.

4. Внесення відомостей до паспорта може здійснюватися шляхом вклеєння спеціальних аркушів, форма яких визначається Міністерством внутрішніх справ України.

5. Забороняється вносити до паспорта записи, не передбачені цим Положенням або законодавчими актами України.

6. Термін дії паспорта — до десяти років. Цей строк може бути продовжено на десять років у порядку передбаченому цим Положенням для оформлення паспорта.

7. Паспорт оформляється:

громадянам України, які досягли 18-річного віку і постійно проживають в Україні, за їх особистим зверненням (зверненням їхніх законних представників) про одержання паспорта до паспортної служби органу внутрішніх справ за місцем проживання. У виняткових випадках — за наявності вимог держави, до якої здійснюється виїзд, чи вимог міжнародної організації, для участі в заходах якої здійснюється виїзд, — паспорт може бути оформлено до досягнення громадянином 18-річного віку;

громадянам України, які постійно проживають за кордоном, по досягненні 16-річного віку за їх особистим клопотанням (клопотанням їхніх законних представників) про одержання паспорта, поданим до дипломатичних представництв чи консульських установ України за кордоном;

особам, які проживають за кордоном і в установленому законодавством порядку набули громадянство України, дипломатичними представництвами чи консульськими установами України за кордоном.

Паспорт оформляється протягом трьох місяців від дня звернення про одержання паспорта, а у випадках, коли поїздка пов'язана з термінованим лікуванням від'їжджаючого, від'їздом особи, яка супроводжує тяжкохворого, чи викликана смертю родича, який проживав за кордоном, — протягом трьох робочих днів.

8. Правила та порядок оформлення і видачі паспортів визначаються Кабінетом Міністрів України.

Зразки печаток і бланків документів для оформлення паспортів затверджуються Міністерством внутрішніх справ України.

9. Бланки паспортів виготовляються на замовлення Міністерства внутрішніх справ України з високоякісного паперу з використанням спеціального захисту і є документами суворої звітності.

Порядок зберігання бланків паспортів і знищення паспортів, термін дії яких закінчився, визначається Міністерством внутрішніх справ України.

10. За видачу і продовження терміну дії паспорта на території України справляється державне мито, а за кордоном — консульський збір.

11. Громадянин повинен надійно зберігати паспорт.

Про втрату паспорта громадянин зобов'язаний невідкладно повідомити орган, який видав паспорт.

ПОЧЕСНІ ЗВАННЯ — АВТОМОБІЛІСТАМ

Указом Президента України від 28 жовтня 1993 року з нагоди Дня автомобіліста присвоєно почесне звання «Заслужений працівник транспорту України» групі робітників, спеціалістів і службовців автотранспортних і авторемонтних підприємств за значний особистий внесок у підвищення ефективності використання автомобільного транспорту, впровадження прогресивних методів перевезень вантажів і пасажирів.

Автомобільним транспортом, який займає чільне місце в господарському комплексі України, здійснюється близько 60 відсотків перевезень пасажирів та 15 відсотків усіх перевезень вантажів у країні. У галузі діє понад 800 автотранспортних і авторемонтних підприємств, де працює більш як 330 тисяч чоловік. Щоденно в транспортному обігу перебуває понад 35 тис. вантажних автомобілів, 6 тис. таксомоторів, близько 20 тис. автобусів, якими перевозиться більш як 1,2 млн. тонн вантажів та 13 млн. пасажирів. Маршрутна мережа міжнародного автобусного сполучення забезпечує зв'язок України з 8 країнами Європи.

Удостоєні почесного звання, більшість з яких водії автомобілів, мають великий виробничий досвід і високий рівень професійної підготовки. Працюючи в складних умовах господарювання, вони забезпечують стабільне виконання завдань з перевезення народногосподарських вантажів і пасажирів, ефективно використовують транспортні засоби, раціонально витрачають паливно-мастильні матеріали, дбають про належний технічний стан та безпеку руху автомобілів.

Продиктовано в номер

«С. С. Юнайтед Стейтс» — у Севастополі

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Тепер поки що важко напевне сказати, чи правильно вчинила міська влада. Очевидно, так. Проте набутком засобів масової інформації стали відомості про те, що губернатор Стамбула Хайрі Козакі-огли заборонив будь-які роботи на цьому судні в межах міста, включаючи верфі, а міністр охорони навколишнього середовища Туреччини Доганкан Акірек заявив, що азбест може бути знятий лише далеко від турецьких вод, за доброї вентиляції, і що робітники повинні бути одягнуті у спеціальні костюми.

Зазначається, що азбест спричиняє ракові пухлини черевної порожнини, а також надзвичайно небезпечне захворювання легенів — азбестоз.

Але, як стверджують спеціалісти заводу, десятки кораблів Чорноморського флоту, особливо старих, на яких дуже багато азбестових перекриттів, уже не перший рік ремонтують саме тут. Поінформовані особи твердять, що є ще одна домовленість про ремонт корабля в Російській Федерації, тому так багато говорять про небезпеку перебування судна в Севастополі. Представник Президента України в Севастополі Іван Єрмаков на прес-конференції, що відбулася 1 листопада, сказав: «Комусь, очевидно, хочеться перехопити це замовлення».

До речі, ремонт корабля заплановано провести у три етапи. Тільки від першого етапу Севастополь і Україна отримають щонайменше мільйон доларів. Як заявив нашому кореспондентові начальник відділу маркетингу севастопольського заводу Ілля Ямщик, намічені на кораблі роботи аж ніяк не загрожують населенню міста. Всі роботи вестимуться у межах державних стандартів.

Постає запитання: чому ж усе-таки корабель не ремонтують ні в США, ні в Туреччині, ні в якійсь іншій країні?

По-перше, як роз'яснили мені на заводі, судно надто велике, його довжина — 301,9 метра, ширина — 31 метр. І далеко не скрізь є доки для розміщення такого велетня. А севастопольський завод таку можливість має. По-друге, ремонт корабля зі зняттям азбестових перекриттів обійшовся б, наприклад, у США у 125 мільйонів доларів. До того ж кожний робітник мав би отримувати: у Німеччині — 75 марок за годину, у Туреччині — 72 долари за тиждень, а в Севастополі — лише 1,6 долара за тиждень.

За розпорядженням І.Єрмакова створено спеціальну комісію, яка зробить остаточний висновок, чи можна ремонтувати корабель у Севастополі.

Призи роз'їдуться, а кіно залишиться

Завершився XXIII-й фестиваль художніх фільмів «Молодість-93», місцем прописки котрого є Київ. Віднині цей кінематографічний форум буде міжнародним. А найвищу відзнаку Гран-прі і приз за кращу повнометражну стрічку, а також премію 5 тисяч доларів режисер Гордіан Маугг везе до Німеччини, звідки він родом. Його фільм називається «Олімпійське літо». Молодому киянинові, студентові режисерського факультету (майстерня Юрія Ільєнка) театрального інституту імені І.Карпенка-Карого Миколі Каптану дістався приз у вигляді плівки фірми «Кодак» та диплом за кращу студентську роботу — фільм «Сашко». На цій плівці, сподіваємося, наступна робота потягне на значно вищу відзнаку. Приза (5 тисяч франків) за кращу акторську роботу удостоєний Клауді Бучелло, виконавець головної ролі у фільмі «Моє ім'я — Віктор» режисера Гі Жака (Франція). Кращою короткометражною стрічкою визнано «Ні, мій друже» режисера Георгія Мгеладзе (Грузія). Ще один приз та диплом повезе з Києва до Росії Андрій Железняков за фільм «Бабай-штрасе».

ЧОМУ НЕ ЛЮБЛЯТЬ МИТНИКІВ?

Компетентно

Відповіді на це запитання була присвячена зустріч начальника митної інспекції Володимира Судорженка з журналістами. Митну інспекцію утворили 3 травня цього року. Обов'язки — перевірка дотримання митного законодавства, адміністративних положень і прав громадян. За цей час порушено 22 кримінальні справи, звільнено більш як 300 співробітників митних організацій. «Хабарництво на митницях є, — сказав В.Судорженко, — але корупції немає». Кажучи про це, начальник інспекції розповів про кілька відряджень із співробітниками відповідних відомств,коли він не знав, кого їде перевіряти і який кінцевий пункт відрядження. За руку нікого не схопили. Фактів таких немає. Тут, до речі, керівник пресслужби Державного митного комітету Вадим Карпенко прокоментував цілий ряд газетних статей про «жахливі факти» поведінки митників. За кожною публікацією було проведене службове розслідування і ...пшик.

Їхала група українських музикантів до Санкт-Петербурга. Не задекларувала музичні інструменти. На пропозицію митників оформити як належить вантаж і поїхати наступним поїздом з обуренням відмовилися. Міністерство культури: зірвали гастролі, негідники. А «негідники» виконували інструкцію.. Міністерства культури. Інструменти могли мати велику культурну цінність...

Група депутатів, користуючись дипломатичними паспортами, вилетіла до однієї з дружніх країн без догляду. В дружній країні постали проблеми. Там — інше законодавство. Там митники перевіряють усіх, навіть власних начальників. Консультуватися треба, що і куди можна везти.

На в'їдливі запитання журналістів, чи можна довго обійтися без корупції, коли зарплата маленька, «тиснуть» з усіх боків великі люди і проходять крізь руки великі цінності, В.Судорженко сказав: мабуть, ні. Людина слабка, а ще древні знали, що не можна надто спокушати. Тим більше що митне законодавство часто не збігається з адміністративним, та й саме поняття «контрабанда» сформульовано у Митному і Кримінальному кодексах по-різному. Довгий час не приймають поправки і доповнення до Митного кодексу, хоча в Митному комітеті створено цілу групу для напрацювання пропозицій. Для порівняння: в Росії Митний кодекс має понад 400 статей, в Україні — 164.

Багато нарікань на митників за те, що вони буцімто незаконно вилучають товари, транспортні засоби, гроші. Так от: якщо вантажі правильно оформлені (зробити це можна за кілька днів, викликавши митного брокера), ніхто нічого не вилучає. Оформлення вантажів на прикордонних митницях коштує дорожче, бо це створює незручності, черги. І лише якщо товар ховають, його можуть конфіскувати.

Що стосується конфіскації недозволених до вивезення речей, то цього не буває. Їх забирають на митний склад і оформляють так само, як і ті, що можна вивозити, — за декларацією. Є певний термін зберігання, і якщо вчасно не заплатити за здані на склад речі, лише тоді їх здають у торгівлю. До речі, кошти від продажу так званих конфіскантів у тій же Росії йдуть на користь митників — для розвитку і облаштування належно митних постів та інших митних установ. В Україні все йде до бюджету.

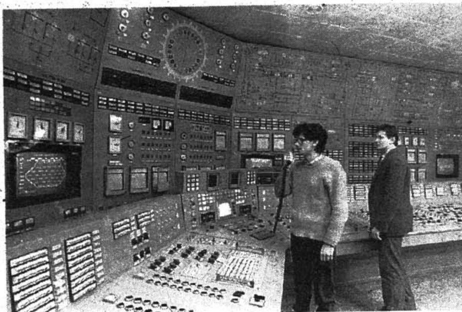
Багато часу витрачають митники на перевірку транспортних засобів. Це тому, що не мають права вести розшукову роботу (в інших країнах у митників є своєрідна контррозвідка при посольствах), не доопрацьовано методику перевірки транспортних засобів.

І останнє питання — кадрове. Не вистачає у митників кваліфікованих юристів, не мають права звільняти працівників за разові порушення. До речі, багато хто з людей скаржиться, що митники у міліцейській формі вилучаю на кордоні товар. Так от, митники можуть бути лише у формі митних інспекторів. Ті, що в міліцейській, — самозванці. З цього приводу було непертя з міліцією, і постало питання про створення власної митної варти.

А з рештою — проблем немає.

Костянтин ПАРИШКУРА.

Фотофакт

СВЯТО АТОМГРАДА

Виповнилося 20 років від дня заснування Кузнецовська — міста будівельників і експлуатаційників Рівненської АЕС.

Нині тут — близько 45 тисяч мешканців. Переважна більшість з них трудиться на енергоелетні, який щорічно виробляє до 11 мільярдів кіловат електроенергії.

З нагоди ювілею Кузнецовська відбулося міське свято, де було багато гостей з інших АЕС.

На знімку Валерія БІЛОВА (Укрінформ): біля одного з пультів управління реакторним блоком Рівненської АЕС.

З'ЇЗД ГРОМАДЯНСЬКОГО ФОРУМУ КРИМУ

У партіях і рухах

На третьому з'їзді Громадянського форуму Криму, який відбувся у Сімферополі 30 жовтня, було заявлено, що цей рух об'єднує громадян півострова незалежно від національної належності й послідовно відстоюватиме їхні права. ГФК виступає за непорушність наявних кордонів, за Республіку Крим як складову і невід'ємну частину України. На з'їзді прийнято рішення про реформування руху з наданням йому юридичного статусу політичної партії. За основне у своїй діяльності Громадянський форум Криму вважає збереження громадянського миру і міжнаціональної злагоди на півострові, здійснення демократичних перетворень і ринкових реформ.

З'їзд розглянув питання підготовки до виборів Верховних Рад України і Республіки Крим. Створено штаб виборчої кампанії. Запропоновано політичним організаціям демократичної орієнтації об'єднати свої зусилля напередодні виборів до найвищих органів законодавчої влади України та Криму. Неоднозначне було ставлення делегатів до виборів Президента Республіки Крим, до самого інституту президентської влади в автономній республіці. Як заявив нашому кореспондентові голова Громадянського форуму Криму Вячеслав Хмеловський, питання про участь чи неучасть їхнього руху у виборах Президента Республіки Крим буде вирішене трохи пізніше.

Олександр ПІЛАТ.

Наша історія

ДОРОГАМИ БОЇВ, ДОРОГАМИ ПАМ'ЯТІ

Київська обласна держадміністрація до 50-річчя визволення області від фашистських загарбників організувала естафету пам'яті. Її маршрут проляже дорогами кількох районів — Кагарлицького, Переяслав-Хмельницького, Бориспільського, Броварського, Вишгородського — від Букринського плацдарму до Лютіжського.

Професійні фізкультурники — покоління, яке знає про кровопролитні бої за Київ лише з книг і кінофільмів, шанують пам'ять тих, хто відстоював рідну землю від ворогів. Фінішуватиме естафета в селі Нові Петрівці, біля нової діарами «Битва за Київ».

Микола КОВАЛЬ,
керівник прес-служби Київської облдержадміністрації.

Реалії

ЗБРОЯ — ПОШТОЮ

За повідомленням заступника начальника Харківської митниці, нещодавно в одній із бандеролей, відправленій з Росії в Україну, було виявлено пістолет у розібраному вигляді та бойові набої до нього. Через деякий час — ще один факт поштової контрабанди. Тепер з посилки в Росію, відправленої з України, митники вилучили понад 5 кілограмів наркотиків.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Конфлікт!

ЩО ВІДПОВІСТЬ ВІЦЕ-ПРЕМ'ЄР

Члени Українського Союзу промисловців і підприємців направили відкритого листа Василю Євтухову, котрий займає посаду віце-прем'єра Кабінету міністрів і президента Союзу промисловців.

Чому віце-президенти Союзу і керівники підприємств, що входять до нього, спілкуються зі своїм президентом з допомогою листів? Бо, як ідеться у зверненні до В. Євтухова, він фактично давно відійшов від конкретної повсякденної роботи Союзу і на кілька місяців заблокував діяльність виконавчого органу, а ще для нього «...стало нормою підмінювати правління та, нехтуючи думку його членів, свавільно редагувати його рішення з принципових питань. Зловживаючи своїм становищем віце-прем'єра, ви тиснете на членів правління і домагаєтесь звільнення з роботи непокірних», — йдеться у листі.

Відкритий лист В. Євтухову закінчується настійною вимогою: достроково скласти повноваження президента УСПП і зосередитись на роботі в Кабінеті міністрів, де, як відомо, у нього найскладніше завдання — зупинити безпрецедентне падіння виробництва в Україні.

Цікаво, що відповість віце-прем'єр і президент УСПП? Адже в разі його мовчання або деструктивної позиції, як його попереджено у листі, буде скликано з'їзд УСПП і розглянута діяльність Василя Євтухова на посту президента.

Вл. інф.

Заради створення системи європейської безпеки

Актуально

До редакції надійшов прес-реліз, у якому посольства Федеративної Республіки Німеччини і Великобританії інформують про підсумки спільного візиту високопосадових представників британського та німецького міністерств закордонних справ.

Зокрема, у прес-релізі сказано, що 28 та 29 жовтня Київ відвідали міністеріальдиригент німецького Міністерства закордонних справ доктор фон Штуднітц та його колега з британського зовнішньополітичного відомства Девід Логан. У рамках німецько-британської зовнішньополітичної співпраці з створення європейської системи безпеки вперше провели розмови із представниками третьої країни. Обравши саме Україну, Великобританія та Німеччина таким чином підкреслили велике значення, якого вони надають співпраці з нашою державою. Центральною темою тристоронніх розмов стала політика безпеки в Європі та включення України у загальноєвропейські структури безпеки.

З розмов із міністром економіки Романом Шпеком, заступником міністра закордонних справ Борисом Тарасюком, головою Комісії у закордонних справах Верховної Ради Дмитром Павличком, радником Президента із зовнішньополітичних питань Антоном Бутейком, головою Української республіканської партії Михайлом Горинем та заступником голови Центральної виборчої комісії Верховної Ради України Олександром Лавриновичем Д.Логан та фон Штуднітц дізнались про зовнішньо- та внутрішньополітичне становище в Україні, про підготовку до виборів до Верховної Ради. Цим самим гості засвідчили великий інтерес урядів своїх держав до подальшого зміцнення демократичних процесів в Україні.

На основі принципу «Партнерство заради миру» обговорювалися стан та перспективи співпраці з НАТО та в Раді співробітництва НАТО з політики безпеки, а також порівнювались «Ініціатива Балладюра», висунута французьким прем'єр-міністром з українською ініціативою створення європейської системи безпеки в Центральній та Східній Європі.

Угоди

Щоб вчені-ядерники не блукали безпритульні

Візит держсекретаря США до Києва, його результати й перспективи двосторонніх відносин вже дістали своєї оцінки. Якими вони були, мабуть, не варто нагадувати. Звернемося до події, що теж є наслідком недавніх україно-американських переговорів.

Йдеться про заснування за багатосторонньою угодою Науково-технологічного центру в Україні (НТЦУ). Попередні переговори тривали понад рік, а остаточне рішення прийнято 25 жовтня саме під час перебування У. Крістофера в нашій державі. Наступного дня документ підписали представники урядів США, Канади, Швеції та України. Цій події була присвячена прес-конференція, яка відбулася в МЗС України. У ній взяли участь посли США У. Міллер, Канади — Ф. Матіс, Швеції — М. Халлквіст. Українську сторону репрезентував голова Держкомітету республіки з питань науки й технології С. Рябченко.

Присутні наголошували, що НТЦУ створено як міжурядову організацію у рамках програми нерозповсюдження технологій та спеціальних знань, пов'язаних зі зброєю масового знищення. Плановано, що центр, головно, фінансуватиме проекти, спрямовані на забезпечення зайнятості науковців та інженерів — фахівців у галузі ядерних технологій. Штаб-квартира НТЦУ розміститься у Києві.

Проблема «перекачки мізків з ядерним ухилом» гостро стоїть для багатьох держав колишнього СРСР. Не всі з них мають відповідне законодавство, яке протистояло б цьому явищу.

А поки розробляють необхідні документи, а отже, зберігається загроза «відпливу мізків» до зацікавлених країн, центр має зробити все можливе, щоб учені-ядерники не блукали безпритульні й не ставали об'єктом домагань зацікавлених зарубіжних спецслужб. Учасники угоди грошей, здається, на це не шкодуватимуть. Канадська сторона, зокрема, вже готова вкласти у розвиток НТЦУ два мільйони доларів.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

Фотофакт

Проблеми загальноєвропейської та української безпеки обговорювалися на міжнародній конференції, яка відбулася в Києві. У її роботі взяли участь представники НАТО, країн колишнього соціалістичного табору й України. Головна мета цього заходу — пошуки шляхів виходу на новий рівень безпеки в Європі, налагодження співпраці фахівців з оборонних питань різних держав та ознайомлення закордонних гостей з позицією України щодо розв'язання проблем у цій галузі.

На знімку: учасники зустрічі під час бесід у кулуарах.

Отакої!

Усе ж власна сорочка ближче

Схоже, плани створення шістьма державами СНД єдиного економічного простору зі спільною валютою «дають тріщини». І серйозні.

Першою з них стали розбіжності між Казахстаном і Росією. Днями казахстанські керівники, запеклі прихильники «об'єднання, де тільки можливо», дістали справжнього облизня від своїх російських колег. Останні, незважаючи на досягнуту раніше домовленість, відмовилися, як повідомив «Інтерфакс», обміняти Казахстанові старі радянські рублі на нові російські. Внаслідок цього, повідомив Н.Назарбаєв, казахстанські власті не в змозі навіть виплатити людям зарплату і думають про введення в обіг власної валюти. Вже й направлено спецделегацію до сусіднього Киргизстану вивчати тамтешній досвід заміни рублів на соми.

Що ж сталося? Чому в Москві дають «задній хід»? А тому, вважає японська «Ніхон Кейдзай», що після силового розпуску Верховної Ради в найвищих ешелонах влади РФ багато що змінилося. На відміну від голови Центрального банку Геращенка, вплив якого стрімко зменшується, президентські фаворити — віце-прем'єр Гайдар та міністр фінансів Федоров — категорично проти того, щоб обмінювати «друзям по СНД» старі купюри на нові один до одного. Вони впевнені: такий обмін спричинить експорт до Росії височезної інфляції, яка існує, наприклад, у Казахстані. Й вимагають нічого не міняти доти, доки інші охочі потрапити до рублевої зони не укладуть з Московою фінансових угод, які (цитуємо) «цілком відповідатимуть курсу Росії». Воістину, власна сорочка ближче...

Почали розуміти це не лише в Казахстані. Так, Голова Ради Міністрів Білорусі В.Кебич, якого аж ніяк не звинуватиш в антиросійських настроях, вважає: після жовтневих подій різко змінилася і ситуація в Москві, і погляди російських урядовців, які вже не бачать необхідності створювати єдиний економічний простір та рублеву зону. Нині, за словами білоруського прем'єра, російські колеги розцінюють будь-який союз як «тягар на шиї великої Росії».

Ігор ГРУШКО.

Передовий досвід

І це все про нього — до сьомого коліна

Перша книга про Президента Киргизстану А.Акаєва днями з'явилася на книжкових прилавках республіки. Її вихід приурочено до третіх роковин з дня виборів першого Президента. Книгу написав редактор республіканської молодіжної газети «Асаба» Меліс Ешімканов. Цілий рік співробітники редакції займалися збиранням інформації та пробиттям до друку цього видання. Тут, у Киргизстані, випустити її не вдалося через виробничо-поліграфічні проблеми. Допомогли сусіди з Казахстану.

До книги ввійшли біографія Президента, історія його предків до сьомого коліна, виступи та інтерв'ю, відгуки зарубіжних і місцевих політиків, аналіз його діяльності як прихильниками, так і опонентами. Сам Акаєв також брав участь у випуску книги — дав автограф, що його розміщено на другій сторінці. Хоча ходять чутки, що Президент сумнівається в необхідності цієї книги.

Даним виданням заповнюється інформаційний вакуум навколо особи Президента Киргизстану, бо його колеги по Середньоазіатським республікам, зокрема Президенти Узбекистану та Казахстану, вже мають такі книги, і не по одній.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Експрес-інформації

І тут викрутився

Короткочасний арешт і звільнення з-під охорони колишнього генерала КДБ О.Калугіна, який прибув до Лондона для участі у зніманні документального фільму про роботу британських колег, залишається «гарячою» темою для зарубіжних засобів масової інформації. Як відомо, Скотланд-Ярд підозрює його в причетності до вбивства в англійській столиці болгарського письменника-дисидента Г. Маркова. З'ясовується, колишнього генерала ще в Москві попереджали про можливий арешт. Але тоді він гордовито відповів, що свого часу «був лише виконавцем чужої волі» і не боїться слідства. За повідомленнями лондонських газет, О. Калугін продовжує безстрашно викривати минулі операції КДБ, а також погодився співробітничати з британськими правоохоронними органами для швидшого розкриття справи Маркова. Можливо, через це і випустили...

Не політичними аргументами, так зброєю

Запеклі сутички між бойовиками Г. Хекматіара й А.Ш. Масуда зчинилися поблизу міста Саробі, що за кілька кілометрів від афганської столиці. Сторони використовують ракети й артилерію. Як відомо, з призначенням Г. Хекматіара на пост прем'єр-міністра коаліційного уряду Афганістану А.Ш. Масуду довелося залишити крісло міністра оборони країни. Перші вогонь, за свідченнями очевидців, відкрили хекматіарівці.

Прорив на Близький Схід

Справжній «десант» з українських урядовців перебуває нині у близькосхідному регіоні. Так, за повідомленням прес-центру МЗС України, вчора у Каїрі відбулась зустріч міністра промисловості та природних ресурсів цієї країни І.А. Вахіда з українськими урядовими експертами на чолі з заступником міністра машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії В. Казановим. Зокрема, йшлося про співпрацю у спорудженні гірничо-збагачувального комбінату в місті Абу Тартур.

А перед цим українська делегація відвідала Кувейт, де обговорено перспективи співробітництва в галузях економіки, промисловості, видобування і переробки нафти, торгівлі та інвестицій.

Кордонна лихоманка

«Рада безпеки Росії на своєму таємному засіданні вирішила вчинити провійськовий напад на Чеченську Республіку». Так сказано у розповсюдженій у Грозному заяві Міністерства закордонних справ Чечні. У цьому зв'язку до бойового стану приведено всі військові підрозділи, дислоковані на кордоні республіки.

Тим часом встановлено прикордонну смугу вздовж державного кордону Російської Федерації з Республікою Грузія. В'їзд до Росії відтепер здійснюється тільки за спеціальними пропусками.

Контролювати на чотири пари очей

Із заявою, у якій висловлюється занепокоєність загостренням становища в зоні Придністровського конфлікту, виступили в Кишиневі представники Молдови в Об'єднаній контрольній комісії з врегулювання кризи. Співголова ОКК В. Катане вважає, що провокації з боку придністровських збройних формувань, які поводяться дедалі брутальніше після провалу заколоту в Росії, можуть призвести до поновлення бойових дій. Молдовські представники в ОКК висловилися також за поновлення чотиристороннього механізму врегулювання конфлікту з участю Молдови, Росії, Румунії й України. Вони запропонували підписати нову російсько-молдовську угоду, яка гарантувала б мир в регіоні, а також запросити до Придністров'я спостерігачів з Росії.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Володимир Гриньов:

ПРЕМІЯ «ІНКО» — ПОДІЯ НЕПЕРЕСІЧНА

11 грудня 1992 року Акціонерний банк «ІНКО» заснував Іменну премію «За видатний внесок у розвиток економіки України». Щороку лауреатові премії «ІНКО» вручатимуть суму грошей, що еквівалентна 1 000 000 карбованців станом на грудень 1992 року, золотий Почесний знак і диплом. Окрім того, встановлено дві заохочувальні премії. Незабаром має відбутися останнє засідання Комітету, на якому буде підбито підсумки й дано оцінку роботам, що надійшли протягом року. Враховуючи, що до дня, коли буде визначено першого лауреата премії, лишилося трохи більш як місяць, газета звернулась до голови Комітету з присудження Іменної премії «ІНКО» Володимира ГРИНЬОВА з проханням дати попередню оцінку цій акції.

— Передусім від імені оргкомітету хочу сказати, що сам факт заснування такої премії — подія непересічна, адже в основі лежить ідея економічної розбудови нашої держави. Ми переконані, що це не буде одноразова акція, що ця премія матиме перспективу і стане невід'ємною часткою нашого буття. Сьогодні я не наважився би робити ті чи інші прогнози, але цілком імовірно, що в майбутньому до цієї акції приєднається ще хтось.

— Ви назвали заснування премії «ІНКО» непересічною подією. Що ви маєте на увазі?

— Не варто ще раз нагадувати, в якому складному економічному становищі опинилася Україна і які складні механізми, що нині рухають економіку держави. Хочемо ми того, чи ні, але економічна ситуація впливає на психологічний стан. Що я маю на увазі? У нас є певні розробки, які окреслюють, що саме треба робити, аби подолати скруту, проте, на жаль, у нас немає досвіду, як усе це реалізувати. Тож заснування премії «ІНКО» ставило за мету насамперед залучити до співпраці нові імена, людей зі свіжими ідеями, людей непересічного мислення. З другого боку, сподіваємося, в межах означеної тематики автори надішлють роботи; в основі яких лежатиме грунтовний і реальний аналіз, а не побудований на вельми суперечливих статистичних даних, процесів, що відбуваються в суспільстві, аналіз становища, в якому перебуваємо.

— Не хотілося б випереджати події, і все ж, Володимире Борисовичу, чи не могли б ви підбити хоч якісь попередні підсумки?

— Я можу це зробити тільки від свого імені, не претендуючи на думку всього оргкомітету. Тож як голова оргкомітету я, мабуть, пропонуватиму, щоб першу премію не присуджувати.

— Невже до оргкомітету надійшли такі слабкі роботи?

— Не в тім річ... Повторю, економіка країни перебуває в критичному становищі, а реального видатного внеску у вигляді конкретної розробки, що допомогло б нам хоча б припинити сповзання до прірви, стабілізувати ситуацію, серед надісланих робіт немає. Немає таких ідей, реалізація яких допомогла б переломити ситуацію і сприяла б тому, щоб наша Україна, нарешті, пішла до економічного одужання іншим шляхом. Принагідно скажу кілька слів і про політичні передумови. На жаль, ми не пішли шляхом ринкових реформ, хоча свого часу були висунуті дуже цікаві ідеї. Час, що його безнадійно втрачено, з одного боку, брак принципово нових ідей, з другого, визначають весь драматизм нинішньої ситуації. Тому, погодьтеся, було б невиправдано за таких обставин присуджувати першу премію. Втім, повторю, це лише моя особиста думка. Гадаю, було б доцільно збільшити кількість заохочувальних премій. Як можна присуджувати першу премію за видатний внесок у розвиток економіки України, коли люди спостерігають лише повний занепад?

— Володимире Борисовичу, чи немає тут певної суперечливості? Адже ми постійно обстоюємо, що чи не найбільше багатство України — це її інтелектуальний потенціал. І раптом — нема кому й першу премію вручати.

— Повернімося ще раз до назви премії: «За видатний внесок»... Внесок, тобто вже реалізовані у певний спосіб думки, ідеї тощо. А що насправді? Думки, ідеї є, а механізму їх втілення немає. До того ж і реалізувати практично неможливо за умови теперішньої вкрай нестабільної політичної обстановки. А економічна думка в Україні живе і працює. У нас є досить цікаві програми, проте виконати їх тепер, як на мене, неможливо.

— То скільки ж років, на вашу думку, потрібно, щоб врешті таки здолати економічну скруту?

— Певен, що розробки українських економістів будуть реалізовані вже ближчими роками. Не можна твердити, що, мовляв, економіка не працює, тому, що геть виснажився наш інтелектуальний потенціал. Просто нині бракує умов для реалізації тих чи тих розробок. Я сказав би так: сьогоднішні фахівці працюють на завтра. Наше завдання — не втратити все, напрацьоване за ці роки, і заснування премії «ІНКО», думаю, сприятиме цьому.

— Чи не могли б ви оцінити роботи, які вже надійшли до оргкомітету?

— Це було б неетично з мого боку, бо долю кожної вирішуватиме оргкомітет. Додам лише, що, на мою думку, вже сьогодні у портфелі є 4-5 робіт, які цілком претендуватимуть на заохочувальні премії. Я припускаю, що декотрі з них могли б претендувати й на першу премію, Але, повторюю, ми не маємо права не враховувати економічні ситуації в країні.

— Чи можна розуміти вас так, що котрась із робіт, висунутих нині на заохочувальну премію, через рік може претендувати на першу премію?

— Цікава ідея, але ж врахуймо, що кожен рік має нові проблеми й народжує, так би мовити, нових героїв. Тому я сказав би так: цілком імовірно, що хтось з володарів заохочувальної премії і надалі працюватиме в тому самому напрямку, але піде в своїх ідеях далі, зрештою, реалізує їх, і тоді ніщо не заважатиме вручити цій людині золотий Почесний знак і диплом. Принагідно додам, що премія «ІНКО» — прагматична, як, утім, і сама банківська справа. І прагматизм цієї акції ми розглядали як ідеологію премії, тобто на перший план висунули не теоретичні надбання, а тільки конкретний результат в економіці.

— Як ви розцінюєте те, що саме банк «ІНКО» заснував таку премію?

— Банки сьогодні опинилися у складному становищі і передусім — психологічному. Вони весь час перебувають під тиском суспільної думки, мовляв, саме банки винуваті в нинішній кризовій ситуації. І мені прикро, що суспільство ніяк не може зрозуміти, що банки — це чи не єдина ринкова структура, яка втрималася на ногах. Коли ж ми нарешті зрозуміємо, що без нормально структурованої, нормально діючої банківської структури, причому я кажу не про державних монстрів, а про комерційні банки, які роблять гроші грошима, а не папірцями, ринкової економіки не існує? Тому, як на мене, цілком закономірно, що саме комерційний банк сповідує ідеологію заохочення економічних досягнень. Певне, таку премію міг би започаткувати будь-який комерційний банк, а те, що ініціатором виступив саме «ІНКО»... Що ж, треба просто подякувати «ІНКО» і побажати, щоб премія мала добру перспективу.

— Володимире Борисовичу, дозвольте таке запитання. Ви очолюєте Комітет з присудження премії. З другого боку, ви — політична постать і вже розпочали передвиборчу кампанію. Чи не завадить вашому рейтингу те, що голосуватимете проти присудження першої премії «ІНКО»? Адже на вагу золота буде кожний голос...

— Я розумію, що краще було б присудити першу премію попри всі негаразди в економіці і дещо збільшити число своїх прихильників. Але, як кажуть, Платон мені друг, але істина дорожча. Тут справа далеко серйозніша, ніж політична постать Гриньова чи його політичний рейтинг. Якщо ми дбаємо про те, щоб ця премія мала перспективу, слід кожний крок виважувати саме з огляду на цю перспективу. Мені, припустимо, дуже хотілося б, щоб премія «ІНКО» набула рейтингу, скажімо, як Нобелівська. Це мої особисті міркування, але будь-яка справа з чогось починалася, в тому числі й Нобелівська премія. На мою думку, наша економіка нуртуватиме щонайменше років з десять, допоки Україна посяде гідне місце серед європейських держав. І, запевняю вас, що всі ці десять років на передньому плані буде саме економічна думка, постійним стимулятором якої має стати премія «ІНКО». І про це маємо дбати вже сьогодні, працювати тільки на перспективу, інакше які ж ми політики, коли керуватимемося лише тимчасовими власними інтересами, турбуючись про свій рейтинг на найближчі два—три місяці?

— Успіхів вам.

СЕНСАЦІЇ НЕ СТАЛОСЯ

Звинувачення на адресу АТ «Концерн-Електрон» спростовані

Широко роздмуханий скандал навколо львівського «Електрону» безславно зійшов «на пшик». Попри всі сподівання ініціаторів і натхненників цього безпрецедентного скандалу, сенсації не сталося.

Із серпня минулого року тривало цькування фірми, висовували (і «фіксували» у документах!) засновані на чутках звинувачення щодо неправомірності акціонування і викупу майна акціонерами «Концерн-Електрону», вишукували компромат на керівників фірми. А з «легкої руки» народного депутата України С.Хмари до розгляду цього скандалу було втягнено і Верховну Раду.

Дев'ять місяців тотальних перевірок, що не кажіть, будь-кого виведуть з рівноваги. Зрозуміло, це позначилось і на роботі акціонерного товариства, і на прибутках акціонерів і, найголовніше — на діловій репутації, чим кожна фірма, що шанує себе, дорожить найбільше. Комісії різних рівнів, у тому числі Генеральної прокуратури і Верховної Ради України, перевіряли все — від перших кроків створення «Концерн-Електрону» до його нинішньої повсякденної діяльності. Досить лише сказати, що до складу комісії Верховної Ради входили шість народних депутатів, три представники адміністрації Президента, перший заступник міністра юстиції, голова правління Фонду державного майна, міністр машинобудування, ВПК і конверсії, заступник начальника державної податкової інспекції, віце-президент спілки юристів України, перший заступник міністра економіки та інші спеціалісти.

Проте лихо не без добра. Не кожна фірма удостоюється честі, щоб її діяльність аналізували на найвищому державному рівні. І тому більш ніж переконливий загальний висновок усіх без винятку комісій — у створенні та діяльності товариства порушень закону немає. Останню крапку поставили 16 вересня цього року на засіданні Президії Верховної Ради України, яка, заслухавши звіт своєї комісії, винесла остаточний вердикт, — АТ «Концерн-Електрон» перед законом і державою чисте.

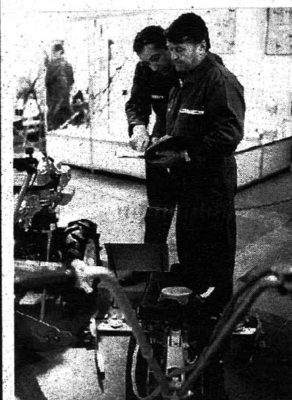
Як кажуть на Заході, невеличкий скандал ніколи не завадить, хоча б для реклами. Що ж, частка правди в цьому є. Після усіх цих подій товариство не тільки не втратило, а ще більше піднесло свій імідж у ділових колах, розвіяло підозри у частини акціонерів, які вважали, що диму без вогню не буває.

І все ж «Концерн-Електрон» не радить іншим експериментувати з такою «рекламою». Не на Заході живемо.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Екран подій

Приїхали й залишились

Тиждень у київському експоцентрі фірми «Зовнішекспобізнес» працювала перша національна виставка «Чехія-93». Більш як тридцять фірм-виробників промислової та сільськогосподарської продукції представили свої вироби.
Вже першого дня роботи виставки всі товари було замовлено, а після закінчення викуплено. Крім того, під час роботи виставки було укладено контрактів на п'ять мільйонів доларів США, підписано угоди про створення двох спільних підприємств і більш як 10 протоколів про наміри.
Особливий інтерес українські підприємці виявили до ліній і технологій для переробляння сільгосппродукції фірми «Селіко», електрообладнання фірми «Електро-Прага», різноманітних товарів фірми «Джобс Трейдінг».
Більшість експонентів виявила бажання організувати в Україні постійну чеську експозицію.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Парадний під'їзд» Одеси

Щойно відкритий на Овідіопольському шосе шляхопровід можна, мабуть, назвати парадним під'їздом Одеси на її південно-західній околиці. Він, справді, напрочуд красивий, широкий, зручний. Та не так про парадність, як про практичний бік справи думали й дбали його проектанти й будівельники. Досі автомобілісти десятиріччями кляли дорогу, бо через кожні 15-20 хвилин тут неодмінно опускався залізничний шлагбаум, і автомобілі, шикуючись у довжелезні черги, простоювали. Тепер усе це позаду: завдовжки майже 800 метрів, міст-шляхопровід пропускає над залізничною колією будь-яку кількість автомобілів — більш як 30-метрова його ширина дає можливість рухатися їм одразу вісьмома рядами.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Наше — не наше? Наше!

В Дніпропетровську відбувся перший аукціон з продажу об'єктів комунальної власності в приватну. Довгождана акція багатьох вразила несподіваним: три з чотирьох проданих об'єктів — торгівельний центр, кафе і хлібний відділ магазину — викупили трудові колективи, які тут працювали. А це ж були безнадійно збиткові «точки», які ледь-ледь животіли. То тепер люди сподіваються зажити зовсім інакше? Мабуть, що так, інакше б не викали разом майже три з половиною мільярди карбованців за сумарної стартової вартості названих об'єктів 215 мільйонів. І треба було бачити, як бились за «своє», аби позбавити будь-яких шансів інших претендентів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Качати є чим. Було б що

Випуск установок-«гойдалок» для нафтових промислів України освоїли на охтирському заводі «Промзв'язок». Там розпочато переорієнтацію підприємства на потреби паливно-енергетичного комплексу. З виходом на проектну потужність завод цілком задовольнятиме потреби вітчизняних нафтовиків у цьому устаткуванні.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

ВАШИ ДЕНЬГИ И НАШИ ПРОЦЕНТЫ — ОБЩИЙ УСПЕХ В МИРЕ БИЗНЕСА!

"ПРИВАТБАНК" ПРЕДЛАГАЕТ САМЫЙ БОЛЬШОЙ ВЫБОР УСЛУГ ПО РАЗМЕЩЕНИЮ СРЕДСТВ ПРЕДПРИЯТИЙ

ТЕКУЩИЙ ДЕПОЗИТНЫЙ СЧЕТ

Начисление дивидендов по ставке 360 сложных процентов, свободное оперирование остатком по счету.

-Если клиенту понадобились средства, необходимая сумма будет снята с депозитного счета

-При появлении свободных средств клиент может произвести довложение.

-Клиент сам определяет сроки выплаты процентов.

-За счет того, что мы начисляем сложные проценты ("проценты на проценты"), каждый день процентная ставка возрастает.

СРОЧНЫЙ ДЕПОЗИТНЫЙ СЧЕТ

-Размещение средств на фиксированный срок (14 дней и более) под самые высокие проценты (от 240% до 360% годовых).

И это не предел!

ПРЕНУМЕРАНДО

Авансированная выплата процентов с первого дня действия договора.

-Клиент может разместить значительные суммы без ущерба для своей деятельности.

-Потребность в оборотных средствах может быть удовлетворена за счет получения процентов в виде аванса.

НАУ-СЧЕТ

Допускаются снятия и довложения средств. Срок хранения средств не ограничен. Проценты по вкладу изменяются от 240 до 360 простых годовых процентов в зависимости от периодичности снятия дивидендов.

-Клиент может производить довложения и изымать средства в любой момент.

-Клиент сам определяет процентную ставку по своему вкладу.

ТРИ ДОГОВОРА ПОЯВИЛИСЬ ВПЕРВЫЕ НА УКРАИНЕ - В "ПРИВАТБАНКЕ"

320070, г. Днепропетровск, ул. Серова–Набережная, 5а. (0562) 780–694, 782–159

Фонд комунального майна Ужгородської міськради запрошує на

ПРИВАТИЗАЦІЙНИЙ АУКЦІОН

Аукціон відбудеться 12 листопада 1993 року об 11 годині за адресою: м. Ужгород, Студентська набережна, 8, Палац дітей та юнацтва.

На аукціон пропонуються:

	Назва об'єкта	Адреса, тип приміщення	Предмет аукціону	Загальна площа кв. м	Стартова ціна продажу, крб.	Сума застави	Примітки
1.	ДПРТ «Кристал», промтоварний магазин	вул. Швабська, 1, вбудоване	Майно та патент на оренду строком на 5 років	180,4	20.000.000	2.000.000	2, 3, 4
2.	ДПРТ «Промінь», промтоварний магазин	пл. Ш. Петефі, 2, вбудоване	—»—	128,4	9.000.000	900.000	2, 3, 4
3.	ДПРТ «Панчохи», промтоварний магазин	вул. Корзо, 8, вбудоване	—»—	57,5	9.000.000	900.000	2, 3, 4
4.	ДПРТ «Турист», промтоварний магазин	вул. Толстого, 46, вбудоване	—»—	58,4	6.500.000	650.000	2, 3, 4
5.	ДПРТ «Надія», промтоварний магазин	вул. Собранецька, 126, вбудоване	—»—	25,4	3.600.000	300.000	2, 3, 4
6.	ДПРТ «Медиком», книжковий магазин	пл. Корятовича, 5, вбудоване	—»—	36,0	3.000.000	300.000	2, 3, 4
7.	ДПРТ «Книга», книжковий магазин	пл. Корятовича, 7, вбудоване	—»—	119,0	5.000.000	500.000	2, 3, 4

ПРИМІТКИ:

2 — працевлаштування трудового колективу на контрактній основі; 3 — погодження режиму роботи з місцевою владою; 4 — збереження архітектурного фасаду.

ПОРЯДОК УЧАСТІ В АУКЦІОНІ

Для участі в аукціоні допускаються фізичні та юридичні особи — громадяни України чи іноземці, які згідно із законодавством можуть бути визнані за покупців, що подали заявку, сплатили реєстраційний збір (шість мінімальних зарплат) та вчасно внесли заставу.

ВИДИ ЗАСТАВ:

застава на лот;

повна єдина застава.

1. Застава на лот становить 10 відсотків від початкової ціни об'єкта. Учасники аукціону, які внесли таку заставу, мають право торгу тільки по одному або кількох лотах, за які внесено застави.

2. Розмір повної єдиної застави для даного аукціону становить 3 млн. крб. Учасники аукціону, які внесли таку заставу, мають право торгу на всіх лотах без обмеження кількості об'єктів, що купуються.

РАХУНКИ.

Усі види розрахунків провадяться у карбованцях. Розрахунок за об'єкт, придбаний на аукціоні іноземними громадянами та спільними підприємствами з іноземними інвестиціями, провадиться в доларах США за курсом Національного банку на день проведення аукціону.

Вартість об'єктів розрахована без оборотних коштів. Оборотні кошти додаються до ціни продажу об'єктів у день продажу об'єктів згідно з балансами підприємств, що їх приватизують.

Всі платежі вносити на рахунок № 508110 в Укрсоцбанку (м. Ужгород).

Кожен з об'єктів аукціону можна оглянути перед аукціоном та ознайомитися з даними про кількість та склад робочих місць, баланс актів та пасивів, рентабельність підприємства.

Квитки учасників аукціону і таблички на лоти для участі в торгах видаватимуть під час реєстрації у день проведення аукціону.

Вхідні квитки на торги продаватимуть в день аукціону на місці його проведення.

ДО УВАГИ ПОКУПЦІВ!

Заявки на участь в аукціоні приймають у Фонді комунального майна за адресою: м. Ужгород, пл. Поштова, 3, кімн. 316. Заявки приймають до 8 листопада.

Контактний телефон: (03122) 3-34-72.

СП «МІДАС» ОДЕСА — ЧАЙ LTD»
продає зі складів у Києві та Одесі
ІНДІЙСЬКИЙ ЧАЙ,
який поставляє відома індійська фірма
I.V. GOKAL V. end. Co.

Упаковка від 10 до 250 грамів.

Чай індійський листовий: Даржилінг,
вищий сорт,
перший сорт.

Чай індійський гранульований С. Т. С.:
Амар Діп,
Діп Джоті.

ТЕЛЕФОНИ В КИЄВІ: (044) 296-12-06, 295-34-59;
В ОДЕСІ: (0482) 21-84-69.

МОРСКОЙ УЧЕБНЫЙ ЦЕНТР

объявляет набор на 1993—1994 год мужчин для обучения по специальности матрос I класса и моторист I класса. Срок обучения — 6 месяцев.

Приглашает моряков, имеющих опыт работы на судах, на курсы повышения квалификации, а также для сдачи квалификационных экзаменов по специальности. Выпускники получают международные сертификаты, позволяющие работать в совместных предприятиях.

Трудоустройство свободное.

Организация продает новый электрокомпрессор ЭКПАТО-2 150/200.

Наш адрес: 327015, г. Николаев, а/я 44; тел. 35-53-08.

Минулі дні згадують бійці

До 50-річчя визволення України

Більш як 500 колишніх воїнів, які обороняли та визволяли столицю України від німецько-фашистських окупантів, живуть у Московському районі Києва. Розшукала їх через газети, радіо та військкомат районна рада ветеранів війни і праці.

Для них влаштували дві поїздки — по лінії оборони Києва та на Букринський плацдарм. З ветеранами подорожували школярі, учасники художньої самодіяльності. До 50-річчя визволення Києва учасникам боїв за столицю у районі підготовлено подарунки — постільні набори вартістю 120 тисяч карбованців кожен.

Анатолій ЯКОВЕНКО.

Як живеш, ветеране?

Керівники Волинської облдержадміністрації й обласної Ради народних депутатів, начальники обласних управлінь зустрілися з ветеранами війни і праці, воїнами-афганцями. Мову вели про підготовку до 50-річчя визволення Волині і всієї України від німецько-фашистських загарбників та заходи на соціальний захист ветеранів. Що робиться в області для відзначення ювілею, для поліпшення життя ветеранів війни і праці, розповіли голова обласної Ради народних депутатів Борис Килимчук, представник Президента у Волинській області Володимир Блаженчук та інші.

Богдан ВЕРЕКЕТА.

Подбали банкіри про солдатських вдів

Невеличке свято влаштувала Чернігівська міськрада для 800 солдатських удів міста з нагоди 50-річчя визволення міста від німецько-фашистських загарбників. Старенькі жінки отримали подарунки — простирадла, махрові рушники, консерви. На їх закупівлю витрачено 47 мільйонів карбованців. Спонсором доброї справи виступив «Укрінбанк».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Лжерелігії

«Біле братство» — головний біль Києва

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

«Юсмаліани» пояснили, що причиною масового паломництва до Києва є пророцтво «живого бога» Марії Деві Христос і «пророка» Юоана Свамі про кінець світу 24 листопада. Засновники «Білого братства» Юрій Кривоногов (Юоан Свамі) та Марина Цвігун (Марія Деві Христос) мали намір, за повідомленнями «юсмаліан», прибути до Києва 1 листопада й організувати в столиці «останнє свято Бога на землі». В програмі «свята» — масове самознищення членів «Білого братства» і «вознесіння бога живого Марії Деві Христос» на небеса.

За попередніми даними МВС України, «богиня» Цвігун та «пророк» Кривоногов до Києва не прибули, а продовжують переховуватися десь у прибалтійських країнах. Більшість затриманих «братів» приїхала до нас з Росії, що дало підстави висловити підозру про зацікавленість певних кіл цієї держави в дестабілізації обстановки в Україні. Частину «юсмаліан» уже передано їхнім батькам.

Київська міська державна адміністрація розповсюдила свою ухвалу про заходи у зв'язку з діяльністю «Великого Білого братства». Прийнято рішення про врегулювання діяльності релігійних проповідників у Києві. Згідно з ним проповідники не можуть провадити свою діяльність без згоди відділу у справах релігій міської держадміністрації.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Культура

І жити не дають, і вмирати не пускають

Історію можна переписувати десятки разів, документальні кінокадри не перезняти нікому. Не встигнеш сьогодні — завтра вже нічого не вдієш.

Хто з нас свого часу не завмирав з розкритим ротом перед старою кінохронікою? Особисто мені довелося пережити щось подібне, коли вперше побачив живого Льва Толстого. Удруге, пам'ятаю, «завмер», коли дивився, як порпається у садочку на своїй садибі, неподалік колишнього Ленінграда, живий Ілля Рєпін. Пізніше дізнався, що ці кадри зняли для нащадків зовсім не наші кінодокументалісти. Утретє «завмер»... А потім було і ще багато разів... Шикуються в ряд імена, заколоти, повені, землетруси, пожежі, революції, війни. Обличчя, обличчя, обличчя... Жорес, Микола II, Шолом Алейхем, Сидір Ковпак, Фейхтфангер, Гітлер, Паша Ангеліна, Йосиф Сталін, Уінстон Черчіль, Марія Демченко, Володимир Ленін...

Щоразу, переглядаючи сотні метрів документальної кіноплівки, відчував один і той же душевний щем: натрапити бодай на півкадрика з Іваном Франком або з Панасом Мирним чи Іваном Нечуєм-Левицьким, чи Лесею Українкою, чи Михайлом Коцюбинським, сучасників Льва Миколайовича, таких, як і він, невтомних орачів такої ж, як і його, своєї рідної ниви. Нема. І тоді невимовний сум огортав душу: історію, як людину, можна проводжати в останню путь, перезаховувати, переписувати десятки разів. Документальні кадри не перезняти ніколи, як ніколи не підняти з труни покійника.

Що болить? Що змушує взятися за перо? Наше кінематографічне рядно розірване на шматки. На різних зібраннях, на телеекранах і газетних шпальтах звучать голоси, що такого хаосу, як українське кіно, не переживає жодне мистецтво нашої держави.

У цьому хаосі більш-менш іще тримається «на плаву» кінодокументалістика. Сучасника і майбутнього громадянина не болітиме душа за втраченим: від грандіозних страйків шахтарів, які детонували імперію, до битв у новому українському парламенті — все залишено, задокументовано на суд історії. Дедалі частіше ми чуємо слова, «як свідчать кадри кінохроніки», і все гостріше відчуваємо, як хитається під ногами кінодокументалістів грунт. Наче всі забули чи, може, не розуміли і далі не розуміють, що кінолітопис держави — це, передусім, справа держави.

Загрозу українській кінодокументалістиці її плугатарі відчули відразу, тільки-но зрозуміли, що живемо за законом: греби побільше, греби, де можеш. А що з кінохроніки взяти? Відтак кінохроніку — на узбіччя...

Можете уявити собі солдата, якому завтра вирушати в похід, а в нього автомат без патронів, рюкзак порожній і чоботи на одну ногу?

Приблизно у такому становищі нині перебувають знімальні групи кінодокументалістів. Перед кожною зйомкою кінооператори позичають один в одного плівку, директори картин з каністрами «полюють» на дорогах бензин, а бухгалтерія слізно благає копійки у Міністерстві культури бодай на добові витрати. Студійний гараж стоїть без запчастин, лабораторія — без хімікатів, звукоцех — без «магнітки», монтажний цех — без електроенергії, а вся «Укркінохроніка» — без тепла й гарячої води. Навіть посуд у студійному буфеті доводиться мити холодною водою, бо платити треба й за газ. Якщо додати до цього, що «літописці доби» з нового року не одержують авансів, а жебрацьку зарплату — раз у півтора, а то й два місяці, то, питається, кому потрібна така кінохроніка?

Хай не б'ють себе в груди наші нові керівники-демократи, що сьогодні, мовляв, усі бідні. Кричущий стан із кінохронікою не від бідності, а від безголов'я. Бо коли комерційному замовникові негайно заманеться «документального кіна», то враз знаходяться і бензин, і плівка, і хімікати, і гроші, і все, що треба, аж по саму зав'язку.

Два роки тому кінодокументалісти звернулися до тодішнього Голови Верховної Ради України з проханням взяти під опіку кінодокументалістику України. На цьому проханні він написав: «Тов. Комісаренку С.В.: прошу внести пропозиції». Тов. Комісаренко С.В. у свою чергу написав: «Раді Міністрів Української РСР, Мінфіну України т. П'ятаченку: прошу розглянути і внести узгоджені пропозиції». Це було 11 листопада 1991 року.

І пішло, поїхало. О, безсмертна царськоросійська, українськорадянська, новодемократична бюрократія! Воістину невичерпні твої джерела, недосяжне твоє коріння!..

Комісія Верховної Ради України з питань культури та духовного відродження протоколом № 10 від 13 травня 1993 року ухвалила: підтримати клопотання про надання Українській студії хронікально-документальних фільмів статусу «Національна студія документальних фільмів України»; Спілка кінематографістів України ухвалила; Колегія Міністерства культури України ухвалила; Президент України підтримує, екс-прем'єр-міністр України Л.Кучма 17.09.93 р. пише М.Жулинському: «Прошу підготувати відповідні документи»; на пленарному засіданні Верховної Ради це питання порушують народні депутати перед Президентом.

У мене відбулася розмова із завідувачем відділом культури Кабінету міністрів України М.В.Фоменком, де покояться усі вищеназвані резолюції.

— Ви хитрі, — каже Микола Володимирович, — під таким соусом, чи то пак статусом, хочете добитися грошей та пільг...

— І цього хочемо, — відповідаю, — але ліпше було б, якби ви підняли своє сідало (хай мене Бог простить, так і кажу) та приїхали на студію, погомоніли б з нами, то вам були б зрозуміліші...

Він не дослуховує:

— А навіщо мені їхати? Ви краще смикайте свого міністра Дзюбу. Вони ще досі у міністерстві не розробили, не затвердили положення про національний статус закладів культури. Що воно таке і з чим його їдять — не відають. А прохання підтримують і підписують. Таких прохань у нас вже десятки лежать — від кого хочете.

А й справді, що воно таке і з чим його їдять? Я заплющив очі і став загинати пальці на те, що пропливало перед зором з тисячами метрів кіноплівки: понад дві тисячі документальних фільмів, три тисячі кіножурналів та ще дві тисячі нередагованих кіносюжетів про все, як було.

...Через годину знімальна група кінодокументалістів має покинути студію. Оператор бігає позичати плівку, директор з каністрою випрошує бензин, бухгалтерія шукає копійки на дорогу. І лише один кінодокументаліст спокійний, як Бог, бо знає, що все одно на сотнях метрів плівки для вічності залишиться сьогоднішнє наше життя. І що одного чудового дня зможе сісти за монтажний стіл і зупинити це життя, щоб, як на стоп-кадрі, вдивитися в тих, хто творив заради цього життя, а хто жив тільки для себе. Бо такий вже феномен кінодокументалістики. Хто потрапив у її обійми, той вже не належить собі, а історії та культурі.

Анатолій КАРАСЬ,
кінорежисер, заслужений працівник культури, лауреат Державної премії України

Військо

На варті нашого спокою

Завтра Національна гвардія України відзначатиме 2-у річницю з дня свого народження.

Два роки — час незначний, проте він був дуже насичений. Гвардійці підтримували встановлений порядок у зоні особливого режиму на кордоні з Республікою Молдова, сприяли прикордонним військам у затриманні порушників, здійснювали патрулювання населених пунктів, перевіряли транспорт на контрольно-пропускних пунктах. П'ять частин гвардії забезпечували безпеку під час зустрічі в Києві лідерів держав СНД 20 березня 1992 року. НГУ взяло також під охорону значну частину посольств і представництв іноземних держав в Україні. У зв'язку зі складною криміногенною обстановкою 25 січня цього року Верховна Рада внесла доповнення до Закону «Про Національну гвардію України», згідно з яким особовому складу гвардії поставлено нове завдання — разом з міліцією брати участь в охороні громадського порядку.

Кращим серед тих, хто перебуває на передовій боротьби зі злочинністю, є сьогодні особовий склад полку, де командиром полковник гвардії Володимир Сідякін. Гвардійці цього підрозділу з початку нинішнього року попередили 67 злочинів, майже 3 тисячі правопорушень, вилучили 12 одиниць холодної зброї.

У пам'яті кожного гвардійця назавжди залишиться героїчний вчинок майора гвардії Володимира Ігнатьєва, котрий ціною власного життя 15 липня 1992 року захистив від вибуху бандитської гранати десятки громадян. За цей подвиг офіцера удостоєно вищої нагороди України — «Почесної відзнаки Президента».

Служба в Національній гвардії особлива. Від того, як працюємо, залежить безпека держави, суспільства і громадян. І наші ряди в основному поповнюють справжні патріоти України. Багато хто з офіцерів, залишивши високі посади, налагоджений побут, повернулися на Батьківщину зі справжнім бажанням вірою та правдою служити їй. Хоч труднощів вистачає. Соціально-економічні негаразди в державі, нестача пального й інших матеріальних засобів, квартир, звичайно, не можуть не відбитися на службі й побуті особового складу НГУ. Проте, розуміємо, що всі ці труднощі тимчасові. Обов'язок кожного за цих умов зробити все для надійного захисту країни та її населення. Часто спілкуючись з офіцерами, й особливо з молодими, твердо можу сказати, що не згасає в їхніх душах вогник надії на кращі часи.

Закон «Про Національну гвардію України» чітко визначає, для чого потрібна незалежній державі така військова структура, як НГУ. Час підтвердив, що гвардія — надійний гарант безпеки України. Високе почуття відповідальності перед своїм народом, чесність, сумлінність, висока професійна підготовка кожного гвардійця допоможуть нам і надалі гідно виконувати свої завдання. Зробимо все від нас залежне для того, щоб народ, на долю якого випало багато випробувань і труднощів, пишався своїми захисниками.

Володимир КУХАРЕЦЬ,
генерал-лейтенант гвардії, командувач Національної гвардії України.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311209.

1, 4, 5, 6 і 8 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».